

Mannen- en vrouwenzaken

02-11-2021 12:14

Ik las een artikel dat begon met deze zin: “De helft van de mensen menstrueert, toch is ongesteldheid nog steeds een taboe.” Een leerzaam artikel; ik besloot mijn collega’s op de bouwplaats ermee lastig te vallen. We zaten onze broodtrommels in het zonnetje leeg te eten toen ik hen vroeg of ze wisten dat vrouwen geen echte menstruatie hebben als ze de pil slikken. Dat wisten ze niet. De ogen van de opdrachtgever rolden wat ongemakkelijk door hun kassen. Niettemin was ook hij een en al oor. Mijn dochter reageerde positief op dit voorval, ofschoon niet van harte. Ze heeft namelijk een behoorlijk stereotiep beeld van de bouwplaats. Het ruikt er naar mannenzweet.

Op een paginagrote advertentie lacht een jonge vrouw in besmeurde kluskleding de lezer toe. ‘Muren glad maken doe je makkelijk zelf’ staat er in grote kapitalen boven. Omdat ik het activisme van mijn dochter graag voedt, appte ik haar een foto van de advertentie. “Verhuld seksisme, toch?” typte ik onder de foto. “Als het makkelijk is, verbeelden ze dat met een vrouw.” Ze waardeerde mijn kantelende blik. Met die blik moest ik maar eens een van de grotere bouwmarkten binnenlopen.

Hoog aan de wanden binnen in de bouwmarkt – met de gele hamer in het logo – hangen spandoeken van zo’n anderhalve bij anderhalve meter. Op alle spandoeken staan foto’s die inzoomen op specifieke klussen. Er staan geen mensen op, alleen klussende mensenhanden. Het zijn schone en verfijnde handen. Verfijnde handen beoordeel ik als vrouwelijk, maar ik kan het mis hebben.

Op de verpakking van radiatorbekleding staan foto’s die warme huiselijkheid verbeelden. Heel vaak wordt huiselijkheid verbeeldt met een foto van een vrouw in wollen vest en een kop thee die ze met twee handen omklemt - denk aan de reclame-uitingen van internetproviders. Hier niet. Op een foto zit een man met opgetrokken benen op de bank tevreden een krantje te lezen. Huiselijkheid is evengoed een mannending, kennelijk.

Schappen vol met rechtopstaande bundels latten en planken. Op elke bundel een foto van een vrouw en een man die op gelijkwaardige wijze met een stuk hout doende zijn. Boven het schap met vloerbedekking hangt een foto van benen in spijkerbroek en onblote voeten op een hoogpolig tapijtje. Ah, het zijn vrouwenvoeten, want de teennagels zijn gelakt. Maar misschien heb ik een trend gemist en lakt de hedendaagse man evengoed zijn teennagels.

Twee keer loop ik de winkel rond. Nergens zie ik rolbevestigende marketing, of het moet in de verfloek zijn, waar twee kleine foto’s hangen waarop een vrouw de verfloek kiest. De vrouw kiest namelijk de kleuren in huis. Op een verfloek staat een foto van een man met een enorme roller in zijn hand. De man vervult de wensen van de vrouw. Maar ik vrees dat ik begin door te slaan. Mijn dochter mag tevreden zijn. In tegenstelling tot de kledingzaken waar ze haar garderobe bijeen harkt, lijkt deze bouwmarkt wel genderneutraal. En dat verraste me.

Edwin Timmers

Redactie